

lem selvstændige lande, forfatning, fordi den indeholder nogle spilleregler for spillet mellem EU og medlemslandene og nogle rettigheder for borgerne i Europa i forhold til EU's institutioner, altså typisk ting, man finder i traktater. Derfor. Der er ikke noget mystisk ved det. Derfor er det en forfatningstraktat.

Nye spilleregler er nødvendige, når man går over til at blive mange flere, end vi var før. Derfor må flere beslutninger træffes med flertal, for ellers går det totalt i stå. Så bliver det et stivnet samarbejde. Derfor må vi også forenkle måden at føre udenrigs- og sikkerhedspolitik på. Hvor vi hidtil har haft to, nemlig en såkaldt høj repræsentant i Rådet og en udenrigskommissær, så bliver der nu én, som så bliver kaldt en EU-udenrigsminister, men som ikke på nogen måde træder i stedet for den nationale udenrigsminister, men som bare bliver en, der skal lave det, som der før var to til. Det er da praktisk.

Derfor er vi nødt til at indrette Kommissionen på en anden måde, for når der bliver flere lande, kan man jo ikke bare blive ved med at udvide og udvide Kommissionen og bygge nyt bureaukrati op. Man må indrette sig mere praktisk. Derfor reformer af Kommissionen og derfor også reformer af Det Europæiske Råds måde at køre på. Hidtil, hvor vi har været færre, kunne vi køre med at have en formand for Det Europæiske Råd for et halvt år ad gangen, ligesom vi havde formandskab sidste halvår i 2002.

Der må jeg bare sige med den erfaring, jeg indhøstede som formand for Det Europæiske Råd i et halvt år, at det var en tung arbejdsmæssig opgave, da vi var 15. Men det vil være fuldstændig umuligt, når vi bliver 25, både at være national statsminister eller premierminister og så at varetage det formandskab. Det kan ikke lade sig gøre, og derfor er man så nødt til at vælge en formand for en lidt længere periode, som ikke samtidig skal passe sin post i et nationalt parlament. Det er bare rent praktisk. Vi skal simpelt hen have nogle nye spilleregler at køre efter, når vi går fra at være 15 til at blive 25 lande.

Kl. 15.15

Det er en god forfatningstraktat, der nu ligger et udkast til. Den slår fast, at EU er en frivillig sammenslutning af selvstændige nationalstater, der har besluttet at udføre nogle opgaver i fællesskab. Det er et EU forankret i selvstændige nationalstater. Det kan man læse i art. 9.

Der bliver en bedre beskrivelse af kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne.

Det bliver meget klart beskrevet, hvor EU har kompetence, og hvor EU ikke har kompetence.

Der bliver sikret åbenhed og gennemsigtighed i måden at træffe beslutninger på. Det er et godt udkast til traktat, der ligger.

Men jeg kan jo allerede høre kampagnetrommerne køre, ikke mindst når jeg hører repræsentanter for Enhedslisten og for Dansk Folkeparti. Jeg skrev ned fra et af hr. Jesper Langballes indlæg, hvor han simpelt hen sammenfattede alle de uhyrligheder, der var i denne nye forfatningstraktat. »Det var en forfatning for en superstat«. Jeg har lige beskrevet, hvad det er. Det er en frivillig sammenslutning af selvstændige nationalstater. »Vi skal have en EU-præsident«. Jeg har lige beskrevet, hvad det er. Det er bare en formand for Det Europæiske Råd, en ren praktisk ting baseret på de erfaringer, vi har indhøstet. »En EU-udenrigsminister«. Jeg har lige beskrevet, hvad det er. Det er bare, at vi samler to poster i én. »Nu kan der gennemføres sanktioner mod delstaterne i denne superstat«. Det er direkte usandt. Der er tværtimod tale om, at der bliver indsat en bestemmelse, som jeg vil sige bliver en aldrig mere Østrig-klausul. Det er det, det drejer sig om, for det var en forfærdelig erfaring, dengang landene gik uden om alle bestemmelser og bare indførte sanktioner mod Østrig. Nu er det sikret, at det kan man ikke.

Hr. Jesper Langballe harcelerede også over, at man ikke kan melde sig ud uden de andres indforståelse. Jamen vi har da hele eftermiddagen hørt Dansk Folkeparti forklare os, at bliver det et dansk nej, så må man jo forhandle med de andre om vilkårene for at træde ud. Jamen det er da klart. Man forhandler om vilkårene for at komme ind, så er man da også nødt til at have en aftale om, hvordan man kan komme ud.

Det er da nyttigt, at der er en bestemmelse om det, som i forvejen gælder, nemlig at selvfølgelig kan man altid melde sig ud, men man er nødt til at aftale vilkårene for at gå ud. Det skal man jo også i mange andre sammenhænge i livet lave aftaler om. Der jo ikke noget mærkeligt i det.

Så har vi jo sandelig godt nok hørt noget om Unionens hymne og flag og nationaldag, og jeg ved ikke hvad. Jamen hør lige her: Det der med hymne kan altså ikke bringe mit blod i kog. Europarådet har vist sådan en hymne allerede. Flag, vi har flaget allerede. Det træder jo ikke i stedet for nationale flag. Og så denne Europadag, der er lagt op til. Ja, vi har jo mange dage i forvejen, vi skal fejre. Hvis jeg ikke husker meget galt, findes der vist nok noget, der hedder en